

Sag anlagt den 2. marts 2017 — Anastassopoulos m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-147/17)

(2017/C 202/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Nikolaos Anastassopoulos (Nea Erythraia, Grækenland), Aristeidis Anastassopoulos (Nea Erythraia), Alexia Anastassopoulos (Nea Erythraia), Maria-Myrto Anastassopoulos (Nea Erythraia) og Sophie Velliou (Kifissia, Grækenland) (ved advokaterne K. Floros og M. Meng-Papantoni)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Nærværende sag antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Sagsøgernes påstand om erstatning tages til følge, derved at den førstnævnte sagsøger tildeles 123 442 EUR, de næste tre sagsøgere 61 721 EUR hver og den femte sagsøger 120 900 EUR eller subsidiært henholdsvis 38 227,20 EUR, 19 107,60 EUR og 37 440 EUR med tillæg af morarenter i hvert af tilfældene.
- Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne uanset sagens udfald.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse såvel af det grundlæggende princip om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som princippet kræver en forskellig behandling af forskellige situationer, som af artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), der konkretiserer det nævnte princip.

Sagsøgerne har ved at påberåbe sig betydelige finansielle tab som følge af, at deres statsobligationer blev undergivet lov 4050/12, der også betegnes »PSI« (*Private Sector Investment*), klaget over at have modtaget den samme behandling (herunder den samme *haircut*-sats) som juridiske personer, bl.a. banker og specialiserede fonde, til trods for deres grundlæggende forskelle.

De tilskrives dette dels Eurogruppens formand og/eller Eurogruppen som sådan, der ikke alene forbød fysiske personer fritagelse for *haircut*, men ligeledes enhver efterfølgende kompensationsforanstaltning, dels Kommissionen, der gav sin godkendelse og sit samtykke til en sådan overtrædelse af det nævnte princip og af chartrets artikel 21 til trods for den forpligtelse, som Kommissionen er pålagt i henhold til artikel 17 TEU, således som denne bestemmelse er fortolket i dom af 20. september 2016, Ledra Advertising m.fl. mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (C-8/15 P — C-10/15 P, EU:C:2016:701).

Sag anlagt den 3. april 2017 — FVE Holýšov I m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-217/17)

(2017/C 202/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: FVE Holýšov I s. r. o. (Prag, Tjekkiet) og 27 andre sagsøgere (ved advokaterne A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes og T. Herbold)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2016) 7827 final af 28. november 2016, Statsstøtte SA.40171 (2015/NN) ⁽¹⁾ om fremme af fremstilling af elektricitet fra vedvarende energikilder i Tjekkiet annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen med sin skrivelse af juli 2004 til de relevante industrisammenslutninger allerede besluttede, at Tjekkiets salgsfremmende ordning for vedvarende energi ikke udgør statsstøtte, og Kommissionen er i henhold til lovgivningen bundet af sin afgørelse, som den ikke har tilbagekaldt og ikke kan tilbagekalde.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af sagsøgernes berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at den relevante tjekkiske salgsfremmende ordning ikke udgør statsstøtte.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tvinger Tjekkiet til at indføre en overordnet kontrolmekanisme, som tilsidesætter sagsøgerens berettigede forventning om ordningens pålidelighed.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er støttet på faktuelle fejl, for så vidt som det deri fastslås, at der foreligger en pligt for netoperatørerne til at overvælte omkostninger vedrørende vedvarende energi på elektricitetskunderne. Der forelå ikke en sådan forpligtelse i tjekkisk lovgivning.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 5, stk. 1, i EU-traktaten (begrænsning af kompetencer efter princippet om kompetencetildeling).
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er baseret på et åbenbart urigtigt skøn.

⁽¹⁾ EUT C 69 2017, s. 2.

Sag anlagt den 18. april 2017 — Adapta Color mod EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Sag T-223/17)

(2017/C 202/36)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Adapta Color SL (Peñíscola, Spanien) (ved advokaterne G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Adapta Color SL